

ԻՆՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարեկանը 6 ռուբլ:

Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի համադրությունները:

Օտարապաշտարանը գտնվում է Երեւանի
Թիֆլիսում. Редакция «Мшак»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ տոն օրերէն):

Յայտարարութիւնները ընդունուիմ է ամեն լուրով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրատարները ըստ 2 կոպեկի:

„ՄՇԱԿ“

ԼՐԱԳԻՐ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ

1881

(ՏԵՄԵՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ)

Կը հրատարակի իւր զինքով եւ իւր հարկաւորներով ԱՄՆՆ ՕՐ (բացի տոն եւ տոներէն հե-
տեալ օրերէն):

ՊՐՈԳՐԱՄԱՄ. I. Տեղեկեան կարգադրութիւններ, II Առաջնորդող յօդուածներ, III Ներ-
քին տեսութիւն, IV Արտաքին տեսութիւն, V Խառն լուրեր, VI Հեռագիրներ, VII Ֆեփիստոն եւ
Բանասիրական, VIII Յայտարարութիւններ:

ԼՐԱԳՐԻ ԳԻՆԸ, տարեկան 10 ռուբլ, կես տարեկան 6 ռ., հինգ ամս. 5 ռ., չորս ամս. 4 ռ.,
երեք ամս. 3 ռ., երկու ամս. 2 ռ. եւ մի ամս. 1 ռուբլ:

Գրվել կարելի է խմբագրութեան մէջ հետեալ հասցեով. Тифлисъ, редакция «Мшак».

Խմբագիր-հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՐՈՒՄ

Հնագիտական ժողովը. Ներքին տեսու-
թիւնը. Հայոց թատրոնը. Ներքին լուրերը.
Արտաքին տեսութիւնը. Արեւելեան գոր-
ծերը. Ֆրանսիա. Մշակի հեռագիրները. Յայ-
տարարութիւնները. Ֆեփիստոն:

ՀՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ

Հնագիտական ժողովի պատ-
րաստական կոմիտէի նիստի մէջ,
որ կայացաւ Թիֆլիսում Նոյեմ-
բերի 26-ին, կոմս Ուվարով,
Մօսկվայի պատրաստական կոմի-
տէի նախագահ, խօսեց հնագի-
տական ժողովների նպատակի

մասին եւ նրանց նշանակութեան
մասին հնագիտութեան համար:
Կովկասը եւ Մոսկովկասը շատ
հարուստ են հնագիտական նիւ-
թերով, բայց այդ նիւթերը գրե-
թէ բոլորովին հետազոտված չեն
դեռ եւս: Կոմս Ուվարով յորդո-
րում է որ ոչ թէ միայն պատ-
րաստական կոմիտէի անդամ
ները եւ հնագիտութեան սիրող-
ները օգնեն ամեն ոյժերով լինե-
լու հնագիտական ժողովի համար
նիւթեր հաւաքելու, բայց եւ
Կովկասի եւ Մոսկովկասի բոլոր
բնակիչները իրանց կարողութեան
չափ նպաստեն հարստացնելու

ժողովի համար պատրաստվող
նիւթերը, ամեն ջանք գործ դնեն
պահպանելու մեր երկրի հնագի-
տական հարստութիւնները եւ
զտնելու նոր առարկաներ ուսում-
նական հետախուզութեան հա-
մար, որպէս զի ժողովը գործու-
նելութեան ապարեզը աւելի քան
դարձակի եւ աւելի արդիւնաւոր
լինի: Ժողովը մեր երկրի վերա-
բերութեամբ առաջինը լինելով,
ի հարկէ, վերջնական խօսք չի
առի մեր երկրի հնագիտութեան
մասին, այլ եթէ նա միայն հաս-
տատ հիմք կը դնի Հայաստանի
եւ Վրաստանի հնութիւնների
գիտնական հետազոտութեան,
զբաղուի արդէն մեծ ծառայու-
թիւն արած կը լինի ընդհանուր
գիտութեանը:

Մեր երկրի պատմութիւնը
դեռ շատ կողմերից մութ եւ հա-
կասական է, այդ պատճառով
հնագիտական հետազոտութիւն-
ների ճշգրտութիւնը մեծ նը-
շանակութիւն պէտք է ու-
նենայ մեզ համար, որովհետեւ
այդ հետազոտութիւններով միայն
կարելի կը լինի վերաստուգել
պատմութիւնը, վերաքննել մեր
պատմագիրներից յայտնած պատ-
մական իրողութիւնների ճշգու-
թիւնը կամ անճշգրտութիւնը:

Չենք կարող եւ մենք մեր
կողմից չը դիմել մեր երկրի բո-
լոր բնակիչներին, հրաւիրելով

նրանց ամենամեծ յարգանքով վե-
րաբերել զէպի մեր երկրի հնու-
թիւնների հետքերը, խնդրել նը-
րանց մեծ խնամքով պահպանել
արդէն զտնված հնութիւնները
եւ աշխատել զտնել նորերը:

Եթէ մեզ թանգ է մեր երկրի
ապագայ մտաւոր զարգացումը,
մեզ թանգ պէտք է լինի եւ նրա
քաղաքակրթական անցեալը: Մեր
հարուստ անցեալը կը բացատրի
մեզ մեր ներկան եւ միջոց կը
տայ մեզ ձգտել զէպի մեր կու-
տուրական ապագան:

Եւ մենք մի աւերակ, ամեն մի
արձանագրութիւն, ամեն մի գրամ,
ամեն մի հին գիրք, կամ մի հին
զէպ, ամեն մի քար, ամեն մի
ականջի օղ, կամ մի ժանդոտած
զանակ հնութեան ժամանակնե-
րից մնացած՝ պէտք է ընդունենք
որպէս մի գիտնական սրբու-
թիւն, պէտք է ինչպէս մի ա-
մենամեծ հարստութիւն, մի ա-
մենաթանգագին գանձ խնամք
տանենք նրանց մասին, պահենք
նրանց եւ յանձնենք գիտութեան
ներկայացուցիչներին, որպէս զի
այդ բոլորը դառնայ գիտութեան
սեփականութիւն:

Գ. Ա.

ՖԵԼԻՍՏՕՆ

Կրօնական հարց. Վերադառնալով եւ
երկու հոգուց բաղկացած ազգութիւնը. լուսա-
ւորական եւ աշխարհային հայեր. Միջոց եւ Ներսի-
սեան դպրոց. Հասարակական եւ մասնաւոր
կեանք. Շօշուփ եւ Երեւոյթ. Վերջու Հայաստա-
նի լրագրի վարմունքը. Հրէայի հոտած ձկան
մասին անկեղծութիւն. Փութեց Հայաստանը եւ
քիւրդները. Ռուս հեղինակ Շչեդրինի վէպը. Պրո-
ֆէսոր եւ մարալ. Կրօնական ազատութիւն.
Մշակին հնորակայութեան ուղերթը. Առա-
մեան, Չիգրանեան, տասն եւ եօթ հազար ռուբլ,
Մամբրէ վարդապետ, Տէր-Վաղարշան, Նազարեան
եւ Պապազյանեան. Քարոզի ներգործութիւնը եւ
Թղթակիցների ծննդը. Կեղտոտութիւնների
անպատասխանութիւնների մասին չը տեղեկանալու
միջոց. Հմուտ բժիշկ եւ խուլ պաշինտ. Պուշ-
կինի յիշատակին արձանը եւ մի հայ բժիշկի հա-
մար արձանը:

Ամենանշանաւոր հարցը, որ դեռ հետաքը-
րում է մինչեւ այժմ ամբողջ հայոց հասարակու-
թիւնը, զա կը օնակ ան աշխարհ անուանված
հարցն է: Մինչեւ անգամ այդ խնդրին պատաս-
խանցել Վարդապետ ամառային իր օրինակական
բարձրութիւնից: Վարդապետ ամառային իր տե-
սակէտից շատ ուղիղ եւ դատում է գտնել քաղու-
թիւն ունի յաջողութեամբ լինել մինչեւ ծայրայե-
ղութիւն, մինչեւ իրողութիւն:

Այդ հանձարեղ ամառային, ընդունելով որ
հայր կարող է միմիայն լուսաւորչական լինել,
ընդունելով որ զաւանսութիւնն է միայն ազ-

գութիւն կազմող եւ ի հարկէ չընդունելով եւ
չը կարողանալով հասկանալ ազգութեան
գաղափարը քաղաքական գիտութեան տեսակէ-
տից, փառաւորապէս յայտնում է որ թէ աշխար-
հիս երեսին միայն երկու հայ-լուսաւոր-
չական միայն, նրանք, այդ երկու մար-
դիկ, կը կազմէին հայոց ազգութիւնը, եւ
ոչ թէ ուրիշ մի որ եւ է կրօնին պատկանող մե-
ծամասնութիւնը...

Ֆելքը սիրեմ, Վարդապետ, ինչ գեղեցիկ եւ նոր
միտք... ամբողջ լուսաւորված աշխարհը ապա-
կը մնայ այդ համարձակ մտքից... Երկու
մարդուց բաղկացած ազգութիւն: Եւ ի հար-
կէ այդ երկու մարդիկ կը լինեն կամ Մանկունի
կախկալուող եւ Մամբրէ վարդապետը, կամ Վա-
ղար Տէր-Վաղարշանց եւ Սարգիս Վաղարշան
Նազարեանց...

Տեսնում էք ինչպէս հեշտ է վճռվում ամենա-
զգուար հարցը, երբ հանձարեղ մարդիկ են յանձն
առնում դժուար հարցերի վճռելը: Երկու հայ
մարդ վեր առեք, միմյանի կանգնեցրէք, մէկը
միւսի հետ պինդ կապեցէք, ահա ձեզ հայոց
ազգութիւնը:

Վարդապետի կարծիքով եթէ, Աստուած չանի,
ամբողջ հայ ազգութիւնը մի որ եւ է ուրիշ կրօն
ընդունի, նա այլ եւս հայ ազգութիւն չի լինի,
թէ եւ բոլոր հայերն էլ հայերն խօսեն, թէ եւ հին
պատմական, աշխարհագրական Հայաստանում
ապրեն, թէ եւ թիւրքաց Հայաստանը ինքնավա-
րութիւն ստանայ, ունենայ իր ազգային ժողո-
ղը, իր դպրոցները, իր համալսարանը, իր պա-
հապան ազգային զօրքերը, իր դատարանները եւ

այլն եւ այլն... Այնու ամենայնիւ նրանք հայեր
չեն լինի, այլ հայերը, Վարդապետի տեսքով, այն
երկու մարդիկ կը լինեն, որոնք կը մնան լու-
սաւորչական: Այդպիսով մենք Վարդապետի հնո-
րավ կը տեսնենք մինչեւ այժմ աշխարհիս երեսին
չը տեսնված երկուք. Երկու հոգուց բաղկա-
ցած ազգութիւն:

Մի հարց ինձ շատ մեծ մտաւորութեան մէջ է
գցում, այն ժամանակ ինչպէս կը կազմվի Եւրոպա-
նի սինոզը, երբ նրա մէջ երկուսից շատ աւելի
անդամներ կան, ինչպէս կը նորոգվեն վերջապէս
Ներսիսեան դպրոցի հոգաբարձուները, երբ այդ
դպրոցը օրինաւոր կերպով կառավարվու, աշա-
կաններին կեղտոտ չապրիկներ հաղցնելու եւ ներ-
կած թէլ խմացնելու համար անպատճառ հարկա-
ւոր են տասն եւ երկու հոգաբարձուներ:

Եթէ ազգը բաղկացած կը լինի միայն երկու
հայ լուսաւորչականներից, իսկ մնացած դուս-
տութիւններին պատկանող հայերը հայեր չեն
լինի, ով այն ժամանակ կանանի «Հայոց» գիրքը,
ով նուիրատուութիւններ կանի յօդուտ ձեռնար-
նի, նրա սեղանատան ու նշմարանի...

Եւ դեռ կարող եմ ինձ երեսկայիկ երկու հո-
գուց բաղկացած հայոց մշտական թատրոնական
խմբի կօմիտէ տ, որ առաջ եօթ հոգուց էր
բաղկացած, յետոյ բոլորը միմեանց մէջ կուեցան
ու միմեանցից հեռացան, բայց երկու հոգուց
բաղկացած ազգութիւն, այդ խոստովան-
վում եմ, եւ դեռ այնքան գիտնական չեմ, որ հաս-
կանամ այդ տեսակ հանձարեղ միտք...

Ամեն ուրիշ ազգութիւն դժուարութեամբ է
են այն կողմից, որ երկուսն էլ իրանց ամբողջ

կազմակերպվում եւ հարկաւոր են միմիայնաւոր
մարդիկ ազգութիւն կազմելու համար, իսկ հա-
յերի մէջ երկու մարդ են բաւական ազգութիւ-
նը կազմելու համար:

Բայց այդ միակ բանը չէ որ հայերի մէջ թաւա-
ն է լինում: Ամեն բան հայերի մէջ ուրիշ կերպ է
կատարվում, քան թէ այլ ազգութիւնների մօտ:
Այժմեան դարում մարդու գործունէութիւնը,
նրա մտքերը, նրա գործերը քննադատում են ար-
դէն նրա կեանքի ժամանակ, իսկ ընդհանրաւոր
մարդու անձնական, ընտանեկան կեանքին չեն
գրավում քանի որ նա կենդանի է, այլ հաստ-
րակական գործող մասից յետոյ ճիշդ զօրու-
մէնտների, նամակների, ժամանակակից թէ բա-
րեկամ եւ թէ թշնամի ծանօթների թէ գրաւոր
եւ թէ բաւաքի ցուցումների հիման վրա, անաչառ
կերպով սկսում են քննադատել նրա մասնաւոր,
անձնական, ընտանեկան կեանքը: Հայերիս մօտ,
հակառակն է լինում: Ոչ ոք քաղութիւն չունի
մարդու կենդանութեան ժամանակ քննադատել
նրա գործունէութիւնը, բայց ընդհանրական ա-
մեն մարդ յանդգնում է միտքել, ցեն գցել մար-
դու երեսին, նրա անձնական կեանքը նկարա-
գրելով, նրան բամբասել, նրան զրպարտել, ծուռ
ու սխալ կերպով բացատրելով նրա արածները,
հոգեբանական այս կամ այն երեսից չըմբռնած,
քննադատել նրա ներքին կեանքի ամենանուրբ
զգացմունքները... դեռ նրա կենդանութեան ժա-
մանակ:

Երկու մարդ մեզանում միմեանց շատ նման
են այն կողմից, որ երկուսն էլ իրանց ամբողջ

ՆԵՐՔԻՆ ԵՆՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱՆ ԹԱՏՐՈՆ

Հայ մշտական թատրոնական խումբը ներկայ սեզոնի սկզբից մի շարք Ֆրանսիական պիեսներ ներկայացնելուց յետոյ, հինգշաբթի, նոյեմբերի 21-ին տուեց «Համէտ», Շեկսպիրի ողբերգութիւնը և նոյնը կրկնեց երկուշաբթի նոյեմբերի 24-ին: Անմահ Շեկսպիրի այդ գրուածքի հետ ծանօթանալու համար պէտք է շատ և շատ անգամ կարդալ թէ նրա գրուածքները և թէ այն բազմաթիւ քննութիւնները, որոնք գրված են Շեկսպիրի ստեղծութեան մասին: Այսքանը միայն կասե՞նք, որ նրա իւրաքանչիւր թատրոնական գրուածքի և մանաւանդ «Համէտի» ամեն մի բառը, ամեն մի ստորակէտը առանձին նշանակութիւն ունի և իր մէջ խորիմաստ հոգեբանական քննութիւններ է բովանդակում:

Այսպիսի մի գրուածք ըմբռնելու համար հարկաւոր է զարգացած և մի և նոյն ժամանակ ծանօթ լինել Շեկսպիրի հեղինակութիւնների հետ, որոնց ներկայացնելու ժամանակ այն մարդիկ, որ շատ անգամ կարդացել են ներկայացնելի պիեսան, հարկաւոր են համարում ներկայացումից առաջ նրան դարձեալ մի անգամ աչքի անցնել:

Երբ մի հասարակութեան բնի վրա դնում է «Համէտ», այդ հասարակութիւնը պէտք է այնքան զարգացած լինի, որ կարողանայ ըմբռնել «Համէտի» ոգին, որ կարողանայ հասկանալ պիեսայի մէջ գրված իւրաքանչիւր նախադասութիւնը, իւրաքանչիւր բառը և իւրաքանչիւր շեշտը:

Համէտի գեր կատարող գերասանը պէտք է տարիներով ուսումնասիրած լինի Շեկսպիրի բոլոր գրուածքները և առանձնապէս «Համէտը», որ կարողանայ յանգրգնել բնի դուրս գալ և կատարել Համէտի դերը:

«Համէտի» թարգմանողը պէտք է իմանայ անգլիերէն և մի քանի այլ եւրոպական լեզուներ և թարգմանութեան գործը այնպէս սկսի, կարծես նա ձեռք է տալիս մի սրբութեան: Նա տարիներով պէտք է ուսումնասիրած լինի անմահ Շեկսպիրի:

Կենսքը միմիայն մեռածներով են պարսպում: Գրանք են պ. պ. Եօլիով և Ելիցով:

Առաջինի փեշա կ'է մեռելներին թողելու: Նա ամբողջ օր պտտում է թիֆլիսի ամենաբազմաթիւ մեր հարուստների տների առջև անցնելով և հոտ առնելով արդեօք այս ինչ կամ այն ինչ տան մէջ չը կայ մի ծանր, մահամերձ հիւանդ, կամ մի մեռել... նրա շահը մեռելներին է:

Երկրորդը, պ. Ելիցովը, հազէտ լինելով և գործ ունելով միմիայն աւերակների, փորվածների և գերեզմանների հետ, անկարող է լինում մի կենդանի մարդու վրա գրելու: Նա այնքան ընտելացած է գերեզմանների հանդէս իր հետախուզութեան առարկաները, որ անպատճառ պէտք է սպասի որ մարդը մեռնի, գերեզման մտնի, որպէս զի կրկին նրան գերեզմանից հանի և այսպէս գրի նրա կենսագրութիւնը: Եւ զա շատ չնորակալ գրութեան ձև է, դա շատ ձեռնառու, յարմար և անվտանգ գրականական գործունէութեան ձևը է... Մեռած մարդու վրա ինչ ուզող են գրել, վտանգ չը կայ որ խեղճ դիակը պատասխանի, այն ինչ կենդանի մարդը կարող է լաւ խաղաղակեղ իր քննադատողին...

Այսպէս է արել Ելիցովը հանգուցեալ Ստեփաննոս Նազարեանցի հետ, այսպէս է արել նա և ուրիշների հետ և կը շարունակի անել:

Այսպիսով հասարակական փոքր ի շատ նշանակութիւն ունեցող օրաստականին հասած թիֆլիսեցի հայի երեսակայութեան առջև նախ քան թէ գրատիւ կամ դժոխքի պատկերները

պիւր գրուածքները թէ անգլիերէն և թէ եւրոպական այլ լեզուներից թարգմանված, — և յետոյ գործը սկսի:

Վերջինիսները ամենափոքր մասն են կազմում այն ճշմարիտ պայմանների, որոնք պէտք է ունենայ մի հասարակութիւն, որին կարելի լինի ցոյց տալ «Համէտ», մի դերասան, որ պէտք է կատարէ Համէտի դերը և մի թարգմանիչ, որ պէտք է այլ հինգերէնի անցնէ Շեկսպիրի գործը: Երկուսն էլ ենք սրանք այդ պայմանների ամենափոքր մասն են կազմում, որովհետեւ բոլորի մասին խօսելու համար մի րեցին-գիսյի մէջ ամբողջ հատորներ պէտք է մտցնել:

Աւելորդ է խօսել Հայ հասարակութեան անպատրաստականութեան մասին «Համէտը» ըմբռնելու համար, քանի որ ամեն քին յայտնի է, որ Հայկական բեմը երկու տարի չը կայ, ինչ կանոնադրվել է և այդ ժամանակամիջոցի ընթացքում հասարակութիւնը «Համէտը» տեսնելու համար պատրաստ վե՛լ է Հայ թատրոնական խումբից այնպիսի պիեսներով, որոնք ազդու մի միայն արտաքին գոյաբանների վրա, որոնք հեռու են կենսական և զուրկ հոգեբանական քննութիւնից:

Աւելորդ է նոյնպէս խօսել և թարգմանութեան վերաբերութեամբ, որովհետեւ, զաւելով պէտք է ասենք, որ Հայ մշտական խումբը Շեկսպիրի «Համէտի» տեղ ներկայացրեց պ. Սենեքերիմ Արծրունու «Համէտ», իր անտեղի և սխալ կերպով, գործածած բառերով, աղաւաղված նախադասութիւններով, պարբերութիւնների կատարել ուստաց դասաւորութիւններով և ոճի անհարթութեամբ: Այդ բաւական չէ, ահապէս և ամենանշանաւոր կտորներ դուրս էին գցած Շեկսպիրի պիեսայից: Այդ կատարել սրբապղծութիւն է:

Անկասկած Աղաւանդը լաւ դերասան է, տեղ տեղ նա շատ լաւ խաղաց և տպաւորութիւն գործեց, բայց նա Շեկսպիրի Համէտը չէր ներկայացնում, այլ «Իլիդէ», «Սէր առանց համարման» կամ իր խաղացած Ֆրանսիական այլ պիեսայի մարկիզի, դուքսի, կոմսի դերը, — միայն Շեկսպիրի Համէտի տի շարերում:

Ուստ կրիտիկոս Իլինսկի պատմում է,

ներկայանային, ամբողջապէս ներկայանում են երկու անձնաւորութիւնների դերերը՝ Նոլիովի, որ անպատճառ պէտք է նրան թաղի և Ելիցովի, որ անպատճառ նրա կենսագրութիւնը պէտք է գրի: Երկուսն էլ խկապէս մի և նոյն գործ են կատարում, միմիայն թաղում է մեռածի մարմինը, միւրը թաղում է հանգուցեալի յիշատակը: Երկուսի ձեռքն ընկնելով մեռածը այլ ևս երբեք չի կենդանանայ:

Կրօնական հարցի մասին խօսելով, յիշեցի թէ ինչ աղին միջոցներ էր գործ դնում «Մեղու» Հայաստանի լրագրից այդ խնդրի վրա վիճարանելու ժամանակ: Նախ նա յայտնեց որ «Մշակի» մէջ տպված բոլոր թղթակցութիւնները այդ խնդրի վերաբերութեամբ կեղծ են և կազմված են «Մշակի» խմբագրութեան մէջ: Երբ որ թղթակցները այնուհետ սկսեցին ամեն միմիայն իրանց իսկական անունն ու ազգանունը ստորագրել, «Մեղուն» սկսեց անամթաբար ծաղրել այդ անուններին ու ազգանուններին արտասանութիւնը: Այդ բաւական չէ. նա յայտնեց, ի վնաս իր լրագրի հեղինակութեան ու անունին, որ «Մեղուն» այս ինչ, կամ այն ինչ քաղաքում ամենեւին չէ ստացվում, չի նշագրւում կարող է «Մշակի» շուշու թղթակցից քննադատել «Մեղուն» երբ որ մեր լրագիրը Շուշու մէջ բոլորովին չէ ստացվում, աղաղակում էր «Մեղուն», ինչպէս կարող է Ախալցխայի թղթակցից պատասխանել «Մեղուն» երբ որ մեր թերթը Ախալցխայում ամենեւին չը կայ...

Այդպիսով յայտնեցաւ, որ այն թերթը, որ

որ առաջին անգամ, երբ ներկայացրին Մոսկվայում «Համէտ», այդ պիեսան մեծ տպաւորութիւն գործեց և հասարակութիւնը նրան մեծ ոգեւորութեամբ ու ծանօթութեամբ ընդունեց: Բայց երբ կատարելագործեցին թարգմանութիւնն ու խաղը, այն ժամանակ նկատեցին որ առաջին անգամ ներկայացրածը Շեկսպիրի «Համէտը» չէր...

Այդպէս էլ մեզ մօտ: Այս օրերս հայերէն լեզուով ներկայացրած «Համէտը» Շեկսպիրի ողբերգութիւնը չէ, այլ այդ անմահ գրուածքի լիբրէտօն է միայն: ***

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԳՐՈՒՆԾ քաղաքից հաղորդում են մայրաքաղաքի լրագրիչներին, որ նորերում այդ տեղ մի նոր շինած ահագին տուն, որի մէջ զետեղված էր մի գործարան, փլվեցաւ և իր աւերակներով թաղեց մի քանի տանեակ մշակներ: Ապանվածները ընտանիքները վերջին թշուառութեան մէջ են:

«Русский Курьер» լսել է, որ ներքին գործերի մինիստր, կոմս Լօրիս-Մէլիքով, նահանգապետներ նշանակելու ժամանակ վճռել է այդ պաշտօնների վրա զլիսաւորապէս քաղաքական ծառայութեան պաշտօնեաներին նշանակել և ոչ թէ զինուորականներին, ինչպէս այդ մինչև այժմ մեծ մասամբ լինում էր:

ՄԵՂՐԻ գիւղից մեզ գրում են, թէ այնտեղ կանանց մէջ շատ տարածվում է շուտութիւնը: շատերը սկսել են թողնել իրանց հին, ազգային հագուստի ձևերը և հետեւում են յիւրաքանչիւր շուտութիւնների: Այդ կողմերի ժողովրդի մէջ շատ տարածված է աղջկաներին անապահաս հասակում մարդուն տալը. օրինակ, տանի տարեկան երեխան պատկում են երեսուց տարեկան տղամարդի հետ: Մի այսպիսի կին, չը հասկանալով Արամիսին ամուսնութեան նշանակութիւնը, իր մեղրամիսի սկզբներում, փախչում է մօր մօտ և սկսում է զանգաւաղել իր փեսայի վրա, ասելով թէ «ապեր» իրան վատ վատ բաներ է տոււմ...

ԳԱՆՁԱԿԻՑ մեզ գրում են, թէ Բարսեղ գիւղացի մի մանկահասակ կին, չը կարողանալով համբերել իր անգութ ամուսնի քարաբարոտութիւններին, փախչում է քաղաքը այնտեղ ապրուստ գտնելու համար: Մի քանի անգամ ամուսինը գալիս է և նրան ձեռնելով իր տունն է տանում, բայց կինը միշտ միջոց է գտնում:

Սատիկ տարածված էր համարվում, որ բազմաթիւ համակողմներ և կուսակիցներ ունէր, իսկապէս ոչ մի տեղ չէ ստացվում...

Այդ ինչ յիշեցնում է հրէայի մասին անէլէ դօմը: Մի հրէայ ծախում էր ձուկը, բայց ձուկը հոտած էր: Առնողը զայրացած բացականցեց.

— Եղբայր պատուական, քո ձուկը շատ հին է, նա շատ վատ է հոտում:

— Ոչ, պարոն, պատասխանեց հրէան, որ անպատճառ կամեցում էր ծախել իր ձուկը, դուք սխալվում էք, այդ ձուկը չէ որ հոտում է, այդ էս և մ հոտում է:

Ուրիշ մի խնդրի վրա էլ, այն է թիւրքաց հայերի դրութեան խնդրի վերաբերութեամբ «Մեղուն» շատ խելացի կերպով վարվեց: Տարիներով նա հաւատացնում էր իր ընթերցողներին որ թիւրքաց հայերը ամենաբնականի դրութեան մէջ են գտնվում, որ թիւրքաց կառավարութիւնը հայրական խնամք ունի հայերի վրա, որ հայերի հարստացումը դրութեան նկարագրելով, լրագրիչները զրպարտում են հրէական լին թիւրքաց կառավարութեանը, որ մեծ և անհերքելի սխալ կը լինէր, եթէ թիւրքաց հայերը պաշտպանվէին թիւրքաց գեղջուկների դէմ, որովհետեւ այդ գեղջուկները չը կան, ընդհակառակն հայերը թիւրքայում շատ երջանիկ են:

Բայց յանկարծ Եւրոպան յարուցանում է հայոց խնդիրը, պահանջում է ճշգրտ և ստրկացած թիւրքաց Հայաստանի համար մարդկային իրաւունքներ, և ահա «Մեղուն» յանկարծ փոխում է իր լեզուն:

Փախչելու, յայտնելով, թէ կը մեռնի և չի կամենայ նրա հետ ապրել: Յետոյ ամուսին այրը դիմում է սեղալին յաջորդ թաղէս վարդապետին. այդ վերջինը առանց քննելու երկու ամուսինների անհաշուութեան պատճառները, հրամայում է բռնութեամբ տանել: Գազան այրը խեղճ կնոջը ճանապարհին այնքան ձեռնում է, որ բերանից, թիւց և գլխից արիւն է հոտում: Այդ դրութեան մէջ գտնում է նրան ոտովկանութիւնը: Գործը հասնում է հաշտարար դատաւորի քննիչին: Ասում են, որ կինը կը մեռնի:

ԹԻՖԼԻՍԻ եկեղեցիների սոնախմբութիւնների ժամանակ, զանազան կոյր և կաղ մուրացկաններ սովորութիւն ունեն մոմեր վաճառել մի քանի կոպէկ վատակելու համար: Մեզ հաղորդում են, որ սուրբ Գէորգ եկեղեցու տօնի ժամանակ, երէցիկիսան պ. Արեշեանցը եկեղեցու գաւթից արտաքսել տուեց մի ողորմելի կոյր մուրացկանի, որ ձեռքում բռնած ունէր մի քանի հատ մէկ կոպէկանոց մոմեր, որպէս զի նա իր վաճառքով եկեղեցու շահերին չը վնասէ: Լուր հաղորդողը աւելացնում է, որ պ. երէցիկիսանը փոխանակ կոյրերին հալածելու, աւելի օգուտ տուած կը լինի եկեղեցուն, եթէ իր հաշիւները մաքուր պահէ և ժողովրդին օրինաւոր հաշիւ ներկայացնէ:

Լսում ենք որ եկող տարվանից «Листокъ Кавказскихъ Объявлений» թերթը դառնալու է ամենօրեայ լրագիր «Кавказский Курьер» անունով:

«Тифлисскія Объявлениа» թերթը անցաւ պ. Բանաստեղծի ձեռքից պ. Ալիսանովի ձեռքը:

Մեզ խնդրում են յայտնել, որ չաբաթ օր, նոյեմբերի 29-ին, երեկոյան 7 1/2 ժամին լինելու է Կովկասեան Գիւղատնտեսական ընկերութեան արտակարգ նիստ (ընկերութեան բնակարանում, Բարխաթիսկայա փողոց, Ալեքսանդրեան այգիում): Նիստի առարկան լինելու է ընկերութեան խորհուրդի գեղեցուն «Այն միջոցներ մասին, որոնցով կարելի է արգելել Ֆիլիպիսի մասը կողմից Կովկասեան երկրի» Արամիսին ամուսնութեան նշանակութիւնը, իր մեղրամիսի սկզբներում, փախչում է մօր մօտ և սկսում է զանգաւաղել իր փեսայի վրա, ասելով թէ «ապեր» իրան վատ վատ բաներ է տոււմ...

«Համէտ» հայերէն լեզուով ներկայացնելու ժամանակ այնքան ցուրտ էր Պալմի թատրոնում, որ մեծ մասը հանդիսականներից պաշտօններով և մուշտակներով էին նստած, իսկ շատերը թողնելով թատրոն և տուն գնացին ներկայացումն դեռ:

Մենք քեֆից անգամ պաշտպանած ենք թիւրքաց հայերի իրաւունքները, որոնք յիշաւի ճշգրտ են անասելի բռնաւորութեան տակ: Մենք մինչև անգամ բազմիցս պաշտպանել ենք մի քանիների իրաւունքները, բացականցում է մեր երևելի լրագիրը:

Ընթերցող, կարգացիւր ուսն նշանաւոր գրող, Շէքերիւնի վերջին պատկերները ժողովրդական կենսից, կամ նրա պատմութիւնը, ինչպէս օրինակ «За Рубежомъ» գեղեցիկ գրութեամբ: Բոլոր հեղինակ նկարագրում է այդ իր վերջին գրութեամբ մէջ Մոսկվայի համալսարանի իրաւաբանութեան մի պրոֆեսորի տիպը, որ կարող էր դասախոսութիւնները դեռ քառասունները թափանցեցնում: Այն ժամանակ Ռուսաստանում մարմնի պատմութիւնը դեռ ճանաչված էին օրէնսգրութիւնի և հին ուսանողները յիշում են ինչպէս պրոֆեսորը փառաբանում էր մարմնի պատմութիւնը, արգարացնում էր կ'ն ու տ'ը, մորակերտը, որպէս ամենաբարձր արդարադատութեան նշան, յանցաւորին բարոյականացնող և ազնւացնող միջոց: Յանկարծ, ներկայ թագաւորութեան ժամանակ մարմնի պատմութիւնը վերցվում էր, կ'ն ու տ'ը, մորակերտը արգելվում էր, — և ահա նոյն իրաւաբան պրոֆեսորը բարձրանում է ամբիօն և ոգեւորված ձայնով յայտնում է իր լուղիներին: «Մի մեծ բարոյական յեղափոխութիւն կատարվեցաւ ստորագնացող, մարդու պատիւը ոտնակոխ անող միջոցը, թէկուզ այն մարդը ամենակոչու յայտնաւոր լինէր, մտրակ էր վերցված է մեր օրէնսգրութիւնից: Արդարադատութիւնը իր նպատա-

Ասիացի

Յ Ե Յ Տ Ե Բ Ե Բ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ե Բ

ԿԱՊ ԿԵՍԵՆՆ ԳԻՒԴԱՏՆԵՍԵ-
ՍԵՊԵՆ ԲՆԱԿԵՐՈՒԹԵՆՆ Կ. Կ.
ԵՆԴՐԱՄԵՆԵՐ ԶԻՆԵՐԻՈՒԹԵՆՆ
ԲԵՐԻ 29-ին, Երեկոցան 7 1/2 ժամին ներկայ
գտնվել արտաքին կարգի նիստին ընկերու-
թեան բնակարանի մեջ ընկերութեան խոր-
հուրդի հետեւեալ գեղացուքն քննելու հա-
մար: ՓԵՂՈՍԱՆԲԵՅԻՆ ԴԷՄ ՄԻ-
ՋՈՑՆԵՐ Գործարարելու համար, որ նա
չը մանկ Կովկասեան փոխարքայութեան
սահմանները և որի կորստաբեր աղբեցու-
թիւնը յայտնվել է ԳՐԻՄԻ որթների վրա:
Ժողովին կարող են ներկայ գտնվել նոյն-
պէս և օտար անձինք:

1—2

Ծախում եմ ՏՆԵՐԻ ՇԻՆՈՒ-
ԹԵՆՆ համար ՀՈՂԻ ԿՏՈՐՆԵՐ,
ինչ չափի էլ կամենայ գնորդը, Մուշտայի-
բի այդու միւս կողմը, ՍԵՊԵՆՆԵՆ-
ԻՆ ԵՍԿԱՆԸ ՇԻՆՈՒԹԵՆՆ ՄՈՏ,
ԿԵՐԱՆՆԻՐ քառակուսի ՄԵՃԻՆԻ
ՀԻՆԳԻՑ մինչև ՎԵՑ ԲՈՒԿԻ:
Հազար քառակուսի սաժէնից աւելի գնոր-
դներին Կերաքանչիւր քառակուսի սաժէնին
50 Կ. ՕՂԵՐՈՒՄԵՆ Է լինում: ՓՈ-
ԴԵՐԻ ԿԵՍԻՑՈՒՑՈՒՄ Ե՝ աւելի վճարել կա-
նելի է ՈՒՇԵՅՆԵԼ տարեկան
8% վճարելով: Հարցնել Միխայիլովսկայա
փողոցի վրա № 123 ՏԵՆ տիրոջը: Կո-
լոնիայում:

5—2

ОТКРЫТА ПОДПИСКА НА ГАЗЕТУ

„КАВКАЗЪ“

НА 1881 ГОДЪ, НА СЛѢДУЮЩИХЪ УСЛОВІЯХЪ:

С Р О К И.	Съ дост. въ Тифл.		Съ пере-сылкою иногородн.	
	Руб.	Коп.	Руб.	Коп.
На годъ.....	11	50	13	—
На полгода.....	6	—	7	—
На три мѣсяца.....	3	50	4	—
На одинъ мѣсяць.....	1	50	1	75

Подписка принимается въ г. Тифлисъ, въ конторѣ газеты Кавказъ, на Барятинской улицѣ, въ домѣ подъ № 4. Иногородные адресуютъ свои требованія: въ Тифлисъ, въ редакцію газеты Кавказъ.

3—3

ՀԻՆԳԵԱՐԹԻՆ օր, 27-ին նոյեմբերի կը
սկսվի ԶԱՆՁՈՒՂԱԶՈՂՆԵՐԻ մագազինում
տղամարդկանց կոշիկների և գլխարկների վաճա-
ռումն, զիջումով, առանց աճուրդի և Առ-
նոյնները կարող են ընտրել և փորձել առան-
կոշիկները: Նոյն տեղ վաճառումն գինու և
արաղի նշանակված գներով:

2—5

ՄԵՔԵՆԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԵՐ
պղնձէ, ցինկի, արծաթի և ջրանցքների
գործերի եւ. եւ. ԳԵՐՄԱՆԻ, գտնվում է
Կուզկա, Միխայիլովսկայա փողոցի վրա, տուն
№ 52, թիֆլիս:

ВЪ ГАЛЛЕРЕѢ АРЦРУНИ

ОТДАЮТСЯ ВЪ НАЙМЫ

МАГАЗИНЫ

СРЪ-ГОТОВИՈՒ ԳԵՂԵՐՈՒՄ

վարձով տրվում են

ԽԵՆՈՒԹԵՆԵՐ

6—10

ԼՐԵԲԵԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆՈՒԹԵՆՆ

ԳՐԵՍԵՆԵՆԿՈՒՄ

Բ. ՇԵՆՎԵՐԳԵՆԻ

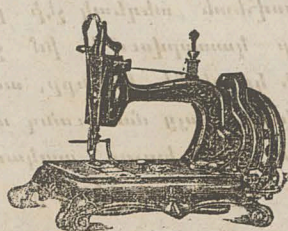
ԹԻՖԼԻՍԻ ՄԷՋ

(Գործիչն է Պրոսպերի Ժոս, Ալեքսանդրեան աշխատանքով)

Բաժանորդագրվում են, թէ տեղական, թէ ուսաց և թէ արտասահմանյան պարբե-
րական բոլոր հրատարակութիւններին, նոյն իսկ խմբագրատանց յայտնած գներով: Ստար
տեղերից թող բարեհաճին զինել հետեւեալ հասցեով.

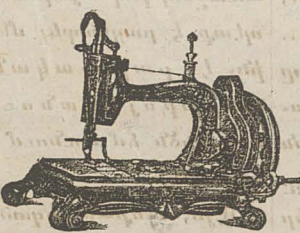
Въ Тифлисъ, въ газетное агентство В. Шавердова.

30—11

Կ. ՊԱՆՅԵՐ

ԵՏԵՄԵՆՍԿԵՅԵ ՓՈԴՈՑ

տուն ՕՂԵՐԱՈՎԻ Եկող ձմեռայ
սեղանի համար առաջարկվում են պա-
տուկի հասարակութեանը ՄԵՃ
ԳՐԵՆԿՈՒԹԵՆՆԵՐ ԶԵՆՈՒԹԻ և ՈՏՐԻ կարի ՄԵՐԵՆԵՆԵՐ, եւրոպա-
կան առաջնակարգ ԳՈՐԾԱՐԱՆՆԵՐԻՑ ամենամոր ԶԵՆԻՄԻ չափազանց
ԷՃԵՆ գներով, պիսիւնք Զեռքի մէքենաներ 12—15 րուբ, Լոթի 50—80 րուբը:

31—52

ՄԻ ԵՐԻՏԵՍԵՐԻ ցանկանում է

տալ ՀԵՅԵՐԻՆ և ՖՐԵՆՍԻՆԵՐԻՆ

Երեւոյնի դասեր: Հասցէն կարելի է ի-

մանալ գրավաճառ պ. Ե. Եսիք Լինֆիա-

ջանից:

2—8

ԻՆՉ Է ՊԵՏԱՆՈՒՄ ՈՐ ԵՆԳ-

ԼԻՇԿԱՆ ՍԵՊԵՆՆԵՐ Ծախում

է այժմ այնքան մեծ քանակութեամբ թէյ

և այլ ապրանքներ: Որովհետեւ այդ մա-

զագիններ ստանում է թէյ ուղղակի պլան-

տատօրներէից, առնում է բոլոր ապրանքները

ուղղակի գործարաններից և բաւականա-

նում է փոքր շահով: Երբեք կայ սովո-

րաբար 50,000 Փունտ թէյ առաջին տե-

սակի, կակաօ և շոկոլադ-Ֆրայ, մուրաբա

և կոնֆէկտներ 25% աւելի է քան թէյ

ամեն տեղ, անկողիններ, հրացաններ, քե-

փովներ, կողպէքներ, մատուցարաններ, ա-

մաններ, դանակներ, գրպաններ, թէյաման-

ներ, բաժակներ, թամբեր, գոլպաններ

կանանց և տղամարդկանց, թաշկինակներ,

մակինտոշներ, կալնկօր, թուղթ, մատիտ-

ներ, տետրակներ, գրիչներ ամեն ձեռքի

համար և այլն, 20 մինչև 40% աւելի է-

քան թէյ ուրիշ տեղ: Երբեք ունե-

զայլերէնում:

7—100

Ա Ն Գ Լ Ի Ս Կ Ա Ն Մ Ա Գ Ա Ջ Ի Ն Ո Ւ Մ

Հաւանական է թէյի ֆունտը	1 ր. 5 Կ.	Մակկայից բերվող թէյի հետ	Փ. 1 ր. 30 Կ.
—	1 ր. 10 Կ.	—	Փ. 1 ր. 40 Կ.
—	1 ր. 20 Կ.	—	Փ. 1 ր. 60 Կ.
—	1 ր. 40 Կ.	—	Փ. 1 ր. 80 Կ.
—	1 ր. 60 Կ.	—	Փ. 2 ր.
—	1 ր. 80 Կ.	—	Փ. 2 ր. 50 Կ.
Ամենալաւը	2 ր. —	—	Փ. 3 ր.
			6—100

ՄԵՍԵՆԻՈՐ ՀԻՒՆԵԲԵՆՈՑ

ՆՈՐԻՆ ԿԵՍԱՆԵՐԵԿԱՆ ԲԵՐՁՐՈՒԹԵՆՆ

ՄԵԾ Ի Շ Ե Կ Կ ՈՊ ԿԵՍԵՆՆ ՓՈՒՆԵՐԲԵՅԻ

ԹՈՑԻՏՎՈՒԹԵԱՄԲ ԲԱՅՈՒՄ

Կուկիայում, Սիմեոնովսկի փողոցի վերայ (կամրջից 3-րդ Միխայիլովսկի փողոց
աջ կողմը), Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Եւաւոտեան ժամի 9—11

Նաւասարդեան—խրոնոգրիկան և վերնական (սիֆիլիտական) հ.

Բուրգովսկի—կանանց և ներքին հ.

Եւաւոտեան ժամի 11—1

Լուսկի վիշ—աչքերի, վերնական և կաշուի հ.

Հասարակական—ներքին հաւանականութիւններին

Լուսկի վիշ—աչքերի, վերնական և կաշուի հ.

Ուշաւիկ—երեխայից հաւանականութիւններին

Պաւլովսկի—ջրային, հոգեկան և ներքին հ.

Հարաւ օրը երեկոցան ժամի 7—8 հաւանական է թէյի ֆունտը

Եւաւոտեան ժամի 9—11

Եւաւոտեան ժամի 11—1

Լուսկի վիշ—աչքերի, վերնական և կաշուի հ.

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը

Հաւանական է թէյի ֆունտը